

Sygn. akt III Ca 861/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 stycznia 2022 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący – Sędzia Sądu Okręgowego Leszek Dąbek

po rozpoznaniu w dniu 27 stycznia 2022 r. w Gliwicach

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) Spółki Akcyjnej w W.

przeciwko B. D.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanej

od wyroku Sądu Rejonowego w Żorach

z dnia 3 marca 2020 r., sygn. akt I C 1098/19

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu w Żorach do ponownego rozpoznania, pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania odwoławczego.

SSO Leszek Dąbek

Sygn. akt III Ca 861/20

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Żorach w wyroku z dnia 3 03 2020r. zasądził od pozwanej B. D. na rzecz powódki (...) S.A. w W. kwotę 2 793,36 zł z odsetkami umownymi w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od kwoty 2 672 zł od dnia 11 07 2019r. i odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwoty 121,36 zł od dnia 11 07 2019r. oraz orzekł o kosztach procesu.

W ustalonym stanie faktycznym w motywach rozstrzygnięcia przywołał regulacje: art. 353 k.c., art. 720 § 1 i 2 k.c. oraz art. 36a ustawy z dnia 12 05 2011r. o kredycie konsumenckim (u.k.k.) i uznał powództwo za zasadne. Ustalił m.in. że zgodnie z zawartą umową pożyczki kwota oddana do dyspozycji pozwanej wynosiła 2 000 zł, natomiast prowizja wynosiła 420 zł. Następnie ocenił, że umowa nie zawierała klauzul niedozwolonych, a przewidziane w niej kwoty składające się na pozaodsetkowe koszty kredytu odpowiadają wymogom art. 36a u.k.k.. Wyjaśnił, że powódka ustalając pozaodsetkowe koszty kredytu na poziomie poniżej limitu ustawowego nie złamała, ani nie nadużyła prawa wskazując, że jest ona instytucją o dużym ryzyku działalności operacyjnej albowiem udziela pożyczek osobom, które nie mogą uzyskać pożyczki z innego źródła. Ocenił, że rozliczenie należności przedstawione przez powódkę również nie budziło wątpliwości, a jeśli pozwana miała odmienny pogląd, to powinna go prawidłowo uzasadnić albo złożyć wnioszek o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego z zakresu rachunkowości, czego jednak zaniechała. Sąd Rejonowy wyjaśnił, że nie miał obowiązku przeprowadzenia dowodu w tym zakresie z urzędu, ani modyfikować tez dowodowych albowiem aktywność sądu łamiąca zasadę kontradyktoryjności mogłaby być interpretowana jako działania faworyzujące jedną z

stron. Postępowanie takie godziłoby również w konstytucyjną zasadę prawa do bezstronnego sądu Reasumując ocenił, że pozwana dochodzonej pozewem kwoty pożyczki nie zwróciła, zaś wysokość pozaodsetkowych kosztów pożyczki zweryfikowana zgodnie z art. 36a u.k.k. odpowiadała wymogom stanowionym przez obowiązujące przepisy.

O kosztach orzekł na mocy art. 98 k.p.c.

Orzeczenie zaskarżyła **pozwana B. D.**, która wniosła o jego uchylenie i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania. Ponadto wniosła o zasądzenie na jej rzecz od powódki zwrotu kosztów postępowania.

Zarzuciła, że określona przez powódkę wartość przedmiotu sporu, jak i jej żądanie zawarte w pozwie jest nieuzasadnione. Zarzuciła także, że ferując zaskarżone orzeczenie naruszono przepisy prawa materialnego albowiem zastosowane zapisy w umowie pożyczki oraz wyliczenia składające się na wartość przedmiotu sporu są niezgodne z obowiązującymi w tym zakresie przepisami. Ponadto wskazała, że rażąco wysoka prowizja i koszty, naruszają wszelkie normy współżycia międzyludzkiego i są nieuzasadnione nadmiernym wzbogaceniem powódki, a naliczanie tak wysokich opłat, a przede wszystkim wynagrodzenia prowizyjnego zmierzają jedynie do ominięcia przepisów o kredycie konsumenckim i nadmiernych odsetkach.

Przewodniczący w Sądzie Okręgowym w Gliwicach dnia 14 10 2020r. zarządził rozpoznanie sprawy według przepisów o postępowaniu uproszczonym.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Sąd pierwszej instancji prawidłowo zakwalifikował roszczenie powódki, przyjmując, że ma ono źródło w umowie pożyczki zawartej przez strony postępowania,

Powyższa umowa została zawarta już pod rządami ustawy z dnia 22 07 2015r.

o kredycie konsumenckim (Dz.U. z 2016r., poz. 1525 j.t.) regulującej w sposób szczegółowy tego typu umowy, w tym między innymi w obowiązującym jej obecnie brzmieniu w regulacji art. 36a ust. 1 w sposób jednoznaczny uregulowano limit pozaodsetkowych kosztów kredytu konsumenckiego.

Jakkolwiek ferując zaskarżony wyrok Sąd Rejonowy w jego uzasadnieniu ocenił, że umowa nie zawiera klauzul niedozwolonych, zaś przewidziane w niej kwoty składające się na pozaodsetkowe koszty kredytu odpowiadają wymogom art. 36a u.k.k.

Ta ostatnia ocena nie została jednak poparta żadnymi wyliczeniami (nie zawarto ich ani materiale sprawy ani też w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku),

przez co nie poddaje się ona kontroli instancyjnej.

Czyni to apelację uzasadnioną i z mocy regulacji art. 505¹² § 1 k.p.c. prowadziło do uchylenia zaskarżonego orzeczenia i przekazania sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

Reasumując zaskarżony wyrok jest wadliwy i dlatego apelację pozwanej jako uzasadnioną uwzględniono orzekając jak sentencji w oparciu o regulację art. 505¹² § 1 k.p.c.

Sąd Rejonowy rozpoznając ponownie sprawę uwzględni zawartą powyżej ocenę prawną i zobowiąże powódkę do przedłożenia wyliczenia maksymalnych wysokości pozaodsetkowych kosztów kredytu udzielonego pozwanej przy zastosowaniu algorytmu zawartego w obecnie obowiązującej regulacji art. 36a ust 1 ustawy

z dnia 22 07 2015r.o kredycie konsumenckim (Dz.U. z 2016r., poz. 1525 j.t.).

Następnie je zweryfikuje po czym ponownie dokona oceny zakwestio-nowanych postanowień umowy, czemu da szczegółowy i jednoznaczny wyraz

w uzasadnieniu wyroku, w którym zamieści stosowne wyliczenia.

SSO Leszek Dąbek